

"ทาน" ไม่ใช่ "รับประทาน"

นำเสนอเมื่อ : 6 พ.ค. 2552

ส่วนประกอบพื้นฐานของการทำบุญ
ในทุกประเพณีสำคัญของเรานั้นคือการให้ "ทาน"

"ทาน" ที่ไม่ใช่ "รับประทาน"

เพราะอันนั้นเป็นการตักตวงเข้ามาใส่เพื่อให้
"อิม"

แต่ "ทาน" นี้เป็นการส่งมอบออกไป ...
แล้วทำให้ "อิม" ได้มากกว่า

ก็...อิมใจนะคะ

ทานที่สมบูรณ์จะมีคุณสมบัติพิเศษแบบ
interactive ค่ะคือ สุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

และเรายังให้กันได้อีกหลายต่อหลายแบบ

เช่น การให้ของ ให้เงิน-ทรัพย์สิน เป็นทาน

หรือ อย่างตั้งใจเขียนบล็อกตั้งแต่แรก
ก็เพื่อการให้เช่นกัน

เขียนเพื่อแบ่งปัน แลกเปลี่ยน-เรียนรู้
ส่งมอบเป็น "วิทยาทาน"

แล้วก็ยังได้รับทาน จากหลาย ๆ
ท่านอีกด้วยเช่นกัน

พระพุทธเจ้าทรงจำแนกทานไว้หลายระดับ

ระดับสูงสุดคือการให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งถือว่าชนะการให้ทั้งปวง

นอกจากนี้ยังมีอีกทานซึ่งอยู่ในระดับสูงเช่นกันครับ นั่นคือ

"อภัยทาน"

เป็นทาน ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานะทางการเงิน
หรือยศฐาบรรดาศักดิ์

เพราะคนรวยมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย

หรือตำแหน่งใหญ่โต

อาจให้ทานนี้ไม่เป็นก็ได้นะ..

ใครขี้หงุดหงิด โกรธง่าย อาฆาตแค้น พยาบาท
ขาดสติ ก็รู้สึกว่าจะห่างไกลจาก

ความสามารถในการให้ทานนี้เช่นกัน

ช่วงนี้
ผู้คนขาดการให้ทานนี้กันไปมากเลยคะ
บ้านเมืองก็เลยเป็นอย่างนี้

"อภัยทาน"
เป็นทานอันยิ่งใหญ่ที่แสดงให้เห็นถึง

ชัยชนะอันแท้จริง แบบที่ไม่ต้องไปประกาศปาว
ๆ บอกใครว่าชนะแล้ว!

ชัยชนะอันแท้จริง จากอภัยทาน คือ
การชนะใจตนเอง

เมื่อเราสามารถปล่อยวางจากความโกรธ
เกลียด ที่เผาใจให้เต็มไปด้วยความรอนรุ่ม

หมองหม่น ย่อมได้อานิสงฆ์เป็น ความสบายใจ
คลายทุกข์ สดชื่น แจ่มใส ทันตาเห็น

แน่นอนค่ะว่า อาจทำกันไม่ได้ง่ายนัก
เมื่อเรายังคงยึดติด ถึงขั้น แแบก

แบก ๆ ยึด ๆ ยึด ๆ แแบก ๆ ก็น้อย
แต่อภัยทานตองอาศัยการปฏิบัติ ฝึกจิตให้อ่อนโยน

มีเมตตา กรุณา เป็นที่ตั้ง

ใครว่าง ๆ ลองฝึก แล้วให้กันดูนะคะ